

Poslední rozhledna

I.

Zástupci velkého impéria, zahrnujícího knížectví u teplého moře na jihu až po ledové království daleko na severu, země ležící u bouřlivého oceánu na západě až po poklidné úrodné roviny na východě, se sešli ke každoročnímu velkému sněmu. Na závěr dopoledního jednání pak jednomyslně zařadili zdánlivě snadný bod. To proto, aby si zbytečně nezkazili chuť na oběd.

II.

O pořádný kus dál, až kdesi daleko za devatero horami a devatero řekami, se tou dobou ozval ostrý pronikavý křik. Byl tak hlasitý, že probudil i hloupého Honzu na jeho peci. Ten si promnul oči a rozzlobeně se podíval okénkem ven, kdože se to opovažuje rušit ho z dřímoty. Tam spatřil poletovat nad šedavými skalisky samici sokola střežící svoje hnízdo.

„Kdybych tak uměl létat jako pták, to by bylo něco,“ zasnul se. Přivřel oči a představoval si tu nádheru dívat se na svět pěkně z výšky. Až se mu nakonec víčka zavřela úplně a Honza opět tvrdě usnul.

III.

„Tak a teď se rychle dohodněme, za co utratit zbývající část podpory cestovního ruchu. Což takhle třeba nechat postavit tu nejdokonalejší rozhlednu, co na světě stojí?“ zahájil předsedající poslední bod jednání. Nemohl chudák tušit, jakou vřavu tím vyvolá.

„Další prokletou rozhlednu, jenom to ne! Abychom nepřišli o peníze, tak abychom tu naši stavěli pořád znovu a znovu. Pěkná, to tedy je, z fortelného světlého dřeva postavená, ocelovými tyčemi a šrouby pevně pospojovaná. Ale rok co rok po konci sezony se na ni vrhnou sběrači kovů. A pak se při prvním silnějším závanu větru sesype jak domeček z karet!“ rezolutně se ohradil proti návrhu první řečník.

„Svatá pravda, jako bychom jich snad už neměli víc než dost! Přijedte se podívat k nám. Taková poklidná nížina to byla. A teď vypadá skoro jako jehelníček. Každý, kdo sem teď přijede, tak uvidí spoustu nízkých věží. A když neví, o co jde, tak nás pak nutí ke zvýšení dodávek ropy,“ přidal se druhý.

„Tak něco takového by se u nás stát nemohlo. Ale podívejme se k sousedům. Když jsem si chtěl vylézt na tu jejich slavnou rozhlednu na Schneekegelu, tak jsem si musel pronajmout lavinového psa. Aby mi ji nejprve vyčenichal a potom ještě vyhrabal zpod sněhu,“ rýpnul si třetí řečník, původem také z nížin.

„A to můžete být rád, že jste se k ní i s tím vaším psiskem vůbec dostal. Taková pořádná rozhledna musí být dobře přístupná. Mělo by se k ní dát snadno dostat, a to třeba i takovou lodí,“ přihřál si svou polívčičku zástupce přímořského knížectví. A v duchu už se viděl, jak s velkou slávou přestřihuje pásku při otevření draze zrekonstruovaného zbořeniska. Jinak by se maják, který před pár lety neprozřetelně koupil, snad ani nedal nazvat.

Toho se hned jako přihrávky na smeč chopil zástupce Zelených: „A ne aby vás napadlo nechat ji postavit uprostřed lesa, jak se už mnohokrát stalo. Nejenže se kvůli tomu pokaždé pokácely tisíce a tisíce stromů. Kvůli rozhledně, silnici i parkovišti. A jako by ani to nestačilo, tak se rok co rok musí kácet další a další. Jenom proto, že si nikdo předem neuvědomil, že na rozdíl od rozhledny stromy rostou a rostou, až ji jednoho dne dočista přerostou. Tak takhle bychom se emisí skutečně nezbavili!“

„Jak vás tak poslouchám, tak to není až tak špatný nápad. Vždyť všichni máme se stavbou rozhleden už tolik zkušeností, že bychom se pro tentokrát snad mohli všech našich chyb vyvarovat,“ snažil se situaci uklidnit ten nejhladovější. A protože čas oběda se kvapem blížil, dali mu všichni ostatní za pravdu a rychle se shodli na takovém řešení, které by vyhovovalo opravdu všem.

IV.

A tak bylo rozhodnuto, že ještě jedna rozhledna bude skutečně postavena. Ta poslední, ze všech rozhleden nejdokonalejší a nejúchvatnější. A aby se tak skutečně stalo, bude muset splňovat celou řadu přísných podmínek.

Může stát jenom tam, kde se ještě žádná jiná netyčí.

Nesmí ale hyzdit krajinu široko daleko.

Má být přístupná po celý rok a proto dobře chráněná před rozmary počasí, před horkem i mrazem, před větrem i sněhem.

Přitom musí být zabezpečená tak, aby z ní nikdo nemohl ukrást ani ten nejmenší kousíček.

Musí se k ní dát dostat nejen lodí, ale i dalšími ekologickými způsoby dopravy.

Nesmí se kvůli ní, a to ani v budoucnu, vykácet jediný strom.

Jenom na jednu maličkost v tom spěchu všichni zapomněli. Že slovo *rozhledna* je odvozeno od slovesa *rozhlížet se*. A že by tedy z jejího vrcholku měl být výhled široko daleko.

V.

Od těch dob stojí ta nejúžasnější rozhledna v místech, kde ji zatím nikdy nikoho postavit nenapadlo. Do krajiny nepřechnívá ani kousíček. Je dobře chráněná před nepřízní počasí i před nenechávýma rukama. Až přímo k ní se můžete dostat pouze pěšky nebo plavbou lodí na elektrický pohon. A cestu, tu si můžete nejprve zkrátit nejen vláčkem, ale dokonce i lanovkou. Nikde pod ní ještě nikdy žádný strom nevyrostl, tak proč by se musel někdy nějaký kácet?

Zbývá snad už dodat jenom poslední maličkost. Že od těch dob hyzdí nejúchvatnější rozhledna dno známé propasti.

VI.

A tak z prostých lidí snad jen jeden jediný má z toho všeho nějaký prospěch. To když hloupý Honza jednou za pár let překoná svoji lenost a vydá se na procházku kousek za rodnou chaloupku. Z vyhlídkové plošiny nad propastí se pak může kochat pohledem na špičku rozhledny pěkně shora a připadat si přitom jako pták.